

Երուսաղէմի ապացոյց գոլ ասէր, եւ զՍառա
 ապացոյց ազատին եկեղեցւոյ եւ զԱզար աղախինն՝
 Հնոյ օրինացն ծառայականի: Զինչ ասելի է
 եւ զայլաբանօրէն խօսակցութենէ Հնագունից
 Հեթանոսացն փիլիսոփայից, որոց ոմն զբաժանական
 Հնարն Պռիմիթեայ երեւելական հրոյն նմանե-
 ցուցանէր, իբր թէ Պռիմիթեաւ գողացեալ իցէ
 յաստուածոցն հուր եւ շնորհեալ մարդկան. զոր
 մեկնէ Գաւիթ փիլիսոփայն ի վերայ բաժանական
 Հնարին. զի նախ Պռիմիթեաւ, ասէ, եգիտ զբա-
 ժանական Հնարն: Իսկ եւ Պղատոն՝ զիմաստու-
 թիւնն բարոյականապէս սահմանելով՝ խօկումն
 մահու յորջորջէր. զոր Ալէոմպրոտոս զբանական
 մահուանէն ասացեալ գոլ իմացեալ, ի բարձրաբերձ
 պարսպաց ի դժոխս վազէր դահալիթութեամբ:
 Արդարեւ եթէ այլաբանական մեկնութիւն Սուրբ
 Գրոց ոչ լինէր՝ յոլովագոյն թիւն մարդկանց լինէր
 որպէս զԱլէոմպրոտոս Ամբրակիացին, զոր եւ սուրբն
 Գաւիթ անյաղթ փիլիսոփայն՝ խնայելով ի համբակս,
 զի մի նմանիցէին յիմարութեան Ալէոմպրոտոսի,
 ասէր, արդ զի մի լինիցին բազում Ալէոմպրոտոսք,
 եւ այլն: Ամենով ուրեմն եւ ինքն Աստուած՝ զի մի
 հաւատացեալքն իւր ի նկարագրութենէն Սուրբ
 Գրոց ստերիւրէին եւ սխալէին, հաճեցաւ ի ձեռն
 սրբոց վարդապետաց զԱստուածաշունչ գրեանսն
 իւր ըստ տեղւոյ եւ ըստ պատշաճին զանազան
 կերպիւ մեկնել եւ թարգմանել եւ մանաւանդ
 այլաբանական մեկնութեամբք, որ կարի ախոր-
 ժալին է ամենայն զբօսնողաց եւ յայլմէ՝ զայլս
 իմանալ կամեցողաց: Եւ այս իսկ է մանաւանդական
 գործ բանականի բնութեան. ըստ որում եւ
 սահմանն բանականին յայտ առնէ. զի բանականն է
 ներխուզական պատճառի եւ պաճառեցելոյ. նմին
 իրի եւ բաղադրեալ: Քանզի եթէ ոք ներխուզել
 ախորժիցէր զպատճառս այլաբանօրէն խօսակցու-
 թեանց Սուրբ Գրոց ի վերայ հրեշտակաց, հար-